

opusdei.org

Šifra Mistra Leonarda, Katolická církev a Opus Dei

Prohlášení Prelatury Opus Dei
ke knize Šifra Mistra Leonarda
(The Da Vinci Code), s odkazy
na recenze a články.

18.03.2005

V roce 2003 publikovalo
vydavatelství Doubleday román
Dana Browna *Šifra Mistra Leonarda*
(The Da Vinci Code). Román je
založen na myšlence, že se Ježíš
oženil s Marií Magdalénou a že

základní křesťanské nauky o Kristově božství a jeho zmrtvýchvstání jsou starověkým podvodem.

Šifra Mistra Leonarda je fikce. Bez ohledu na jeho marketingovou propagaci a domnělý nárok na autentickou vědeckost, pravdou je, že román překrucuje historickou dokumentaci o křesťanství a o Katolické církvi a podává zcela nerealistický obraz členů Opus Dei a jejich způsobu života.

Například, *Šifra Mistra Leonarda* prezentuje jako fakt absurdní myšlenku, že nauku o božství Kristově vymyslel římský císař ze čtvrtého století Konstantin, zatímco ve skutečnosti křesťanskou víru v Kristovo božství manifestuje Nový zákon i nejranější křesťanské spisy. Podobně, román tvrdí, že to byl Konstantin, kdo vybral do Bible čtyři Evangelia, zatímco ve skutečnosti byly vždy považovány za autentické.

Podobně podává *Šifra Mistra Leonarda* bizarní a nesprávný portrét katolické instituce Opus Dei. Četné nepřesnosti se pohybují od prostých faktických chyb až po urážlivá a falešná zobrazení kriminálního nebo patologického jednání. Například, román vykresluje členy Opus Dei, jak praktikují strašlivá tělesná umrtvování a vraždí lidi, implikuje, že Opus Dei lidi donucuje a vymývá jim mozky, naznačuje, že Opus Dei nadrogovalo nové členy, aby jim přivodilo náboženské zkušenosti a namlouvá, že Opus Dei pomohlo Vatikánské bance výměnou za jeho ustanovení jako personální prelatury. To všechno je absurdní nesmysl.

Ve zkratce, *Šifra Mistra Leonarda* je fikce. Propagovat ho jako něco víc by bylo nepoctivé vůči čtenářům románu a nezdvořilé vůči víře

milionů katolíků a ostatních křesťanů.

Na pravé straně stránky najdete odkazy na některé kritické recenze románu *Šifra Mistra Leonarda*. Články z časopisů *The Crisis* a *Envoy* jsou důkladné rozbory teologických otázek zmíněných v knize, ostatní jsou kratší recenze.

Protože tyto články jsou v angličtině, pro české čtenáře zde přinášíme překlad jedné recenze a několika citací z další:

**Times (Londýn), Peter Millar:
Svatý humbuk – celá recenze**

Na archeologickém pátrání, starobyklých náboženských reliktech a mystické ikonografii je něco, co může z průměrného akčního příběhu udělat magickou záhadu.

Takže román, který začíná bizarní vraždou kurátora v Louvre, následníka Leonarda da Vinci a Izáka Newtona jako hlavy tajné společnosti zasvěcené utajování Svatého Grálu a pravdy o Kristu, zvedá vlasy na hlavě a téměř vnuká víru v propagandu vydavatele.

Ale titul Brownova Kódu Da Vinci (v originále „The Da Vinci Code”, česky „Šifra Mistra Leonarda”) by nás měl varovat. Evokuje neblaze proslulou formuli Roberta Ludluma: určitý člen a běžné slovo, se vsunutým exotickým jménem.

Od Scarlattiho dědictví (The Scarlatti Inheritance), přes Mataresův kruh (The Matarese Circle), po jeho poslední Prometheův podvod (The Prometheus Deception), Ludlum vyráběl řetězy extravagantních komplotů vytvořených šablonovitými postavami pronášejícími absurdní dialogy.

Dan Brown, obávám se, je jeho důstojný nástupce.

Toto je bezpochyby nejhloupější, nejvíce nepřesný, neinformovaný, stereotypní a zaslepený brak plný šablonovitých postav, který jsem kdy četl. A to už něco znamená.

Už to by bylo dost špatné, že Brown vstoupil do přetlaku New Age se snahou slátat dohromady grál, Marii Magdalénu, templářský řád, sionské převorství, rosenkruciány, Fibonacciho čísla, Isidin kult a věk Vodnáře. Ale on to udělal tak nepořádně. První stopa je hned zkraje, když hrdinka Sofie, francouzská policejní expertka na kryptografii, odhaluje, že jí její otec sdělil, že z anglického slova „planety“ (planets) může být vytvořeno „ohromujících 62“ jiných slov.

„Sofie strávila tři dny s anglickým slovníkem, než je našla všechny.“

Nejsem žádný expert na šifry, ale během 30 minut jsem jich zvládl zaznamenat, včetně plurálů, 86.

Nepřekvapí, že, když jsou Sofie a její americký symbologický společník celí tumpachoví z podivného psaného textu, který podezřívají z toho, že by mohl být druhem starobylé semitštiny, nakonec se ukáže, že jde o anglický text psaný kurzívou pomocí zrcadla (což je přesně to, jak to vypadá na první pohled).

Bylo by to nimrání se v maličkostech, nebýt toho, že celé pátrání je v podstatě honba za pokladem stavějící na přesně takových souvislostech. Člověk by netrpělivostí padl do mdlob, než se jim podaří odhalit, že její jméno je tvar slova „sofia“, které znamená „moudrost“.

Možná to není zase tak podivné. Nehledě na tyto „skládanky“ je kniha zaneřáděna nepochopeními, botami

a místními popisy opsanými přímo z turistických průvodců.

Brown evidentně věří, že pro francouzské mobily je obtížné volat „transatlanticky“, že Interpol zaznamenává každou noc, kdo spí ve kterém pařížském hotelovém pokoji, že někdo ve Scotland Yardu se do telefonu hlásí „Tady je Londýnská policie“, že angličtina je jazyk, který nemá žádné latinské kořeny, že Anglie je země, kde pořád prší (OK, v tomhle může mít pravdu).

Nevyhnutelně, pochybná britská postava je parodie příslušníka vyšší třídy, jménem Sir Leigh Teabing, jejímž testem, propouštějícím skrze bezpečnostní bránu, je otázka, jaký si dávají čaj. Správná odpověď je – kupodivu – Earl Grey s mlékem a citrónem.

Rozluštění tajemství je naprosto neuspokojivé a předpokládaným špatným hochům, Opus Dei a

Vatikánu, je dovoleno uniknout ze smyčky, pravděpodobně ze strachu před americkými soudními procesy.

Brownovi vydavatelé si vybubnovali hrst žhavých komentářů od amerických pisatelů thrillerů. Mohu se jenom dohadovat, že důvodem jejich nechutného velebení bylo, že ve srovnání s tímto dílem vypadají ta jejich jako mistrovské kusy.

Copyright 2003 Times (London)

**Envoy Magazine, Carl E. Olson,
Sandra Miesel: Luštění
antikatolického kódu – několik
citací z recenze**

„Ve stručnosti, hlavní problémy *Šifry Mistra Leonarda* jsou tyto:

1. Útočí na Katolickou církev a její víru v Ježíše Krista, v Bibli a v autoritu Církve.

2. Tvrdí, že je naprosto přesný a založený na faktech, ačkoliv není.

3. Přepisuje a dezinterpretuje církevní a sekulární historii.

4. Propaguje radikálně feministickou, neo-agnostickou agendu.

5. Propaguje relativistický, indiferentní postoj k pravdě a náboženství....

Podle románu byla Marie Magdaléna hlavním apoštolem Ježíše Krista a jeho Svatého Grálu... Brown tvrdí, že Svatý Grál byla ve skutečnosti Marie Magdaléna. Ona byla nádobou, která uchovala krev Ježíše Krista ve svém lůně, když nosila jeho děti....

...

Ježíš gnostických spisů je sotva rozpoznatelný jako židovský tesař, učitel a prorok, který pobýval v Palestině prvního století. Místo toho

je často popisován jako přízračné stvoření, které dlouze přednáší o 'deficitu eónů', 'matce', 'opovážlivci', 'archónech' – všechno termíny, které může pochopit pouze gnostická elita, odtud jejich 'gnostický' (gnóze = tajné poznání) charakter... Gnosticismus byl exkluzivní, elitářský a esoterický, otevřený jenom několika vyvoleným....

...

Zatímco jsme psali tuto kritiku, byli jsme neustále ohromováni drzostí Brownových nepřesných a často zcela mylných tvrzení o takřka každé historické události a osobnosti, o které píše. Není přehnané říci, že nalezení správné zmínky o kterémkoliv z těchto témat je překvapující – a docela vzácné. “
(Envoy Magazine)

---

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/sifra-
mistra-leonarda-katolicka-cirkev-a-
opus-dei/](https://opusdei.org/cs-cz/article/sifra-
mistra-leonarda-katolicka-cirkev-a-
opus-dei/) (27.03.2025)